

ninger over offentlige Arbejder, som kunde foretages af Regjeringen for at afhjælpe Arbeidsløsheden, og han nævnte et, som laae for, nemlig Gammelholm; han forlod det imidlertid som en Bagatel, der vel nok var værd at lægge Mærke til; men der var aabenbart et hyerligere, et større offentligt Arbejde, som det ærede Medlem har tænkt, at Regjeringen skulde blande sig i. Han talte meget om, hvad der havde en almindelig Anerkjendelse, han sagde, ganske vist skal Regjeringen ikke skabe Arbejde for at møde Arbeidsløsheden, men hvor der foreligger offentlige og vigtige Arbejder, som have Statsinteresser, der skal Regjeringen træde til og udføre disse Arbejder, og saa lade Afhjælpsningen af Arbeidsløsheden følge som det Tilfældige deraf; saaledes forekommer det mig, at Resultatet af det ærede Medlems Udtalelse var (Rimestad: Jeg sagde, det nødvendige Arbejde!). Altsaa det var det nødvendige Arbejde, som Regjeringen skulde lade udføre, og derved vilde tillige Arbeidsløsheden blive afhjælpet; har jeg saaledes forstaaet det (Rimestad: Nei!). Det ærede Medlem vil komme til at oplyse, om det ikke har været saaledes. Jeg tør sige med fuld Visshed, at han sagde, at han havde holdt sig til den Lære: — vi kunne kalde det Doctrin — og foreholdt Arbejderne den, at Staten ikke skulde skaffe Arbejde blot for at afhjælpe Arbeidsløsheden, men at Staten skulde see sig om og undersøge, om der ikke til en vis given Tid — det var vel at mærke den 11te Februar, da Forespørgslen kom frem — forelaae saadanne offentlige Arbejder, som havde ikke blot en communal, men en almindelig, en Statsinteresse, som Staten altsaa kunde lade udføre for Arbejdets egen Skyld, og naar den da i rette Dieblis greb til og gjorde dette, saa afhjælp den derved tillige Arbeidsløsheden. Jeg troer, at det er det Indtryk, som man her i Salen har faaet af den ærede Talers Ord (Rimestad: Ja, det er Meningen, men den ærede Talers Ord verle saa underligt). Nu ere vi altsaa blevne enige om, at det er det almindelige Indtryk; dersom jeg har misforstaaet den ærede Rigsdagsmand, saa have vi alle misforstaaet ham (Rimestad: Nei, den sidste Opfattelse var den rigtige!). Ja, saa gad jeg

dog nok vide, hvad det er, den ærede Rigsdagsmand har i Baggrunden, og for hvilket han har forspændt sin Arbeidsløshed? Det er det, jeg vil bebreide det ærede Medlem, at han hvis han skulde have noget Saadant i Baggrunden, ikke strax er fremkommet dermed, men at han derimod først har talt om Arbeidsløsheden for at stille den op som en Måstine, der skulde trække hans øvrige Planer fremad; thi derved har han i urette Tid indbildt de Arbeidsløse, at der var Noget for dem at vinde, medens han ved den Magt, denne Arbeidsløshed skulde skabe, vil aftvinge os Noget, vi ellers ikke vilde gjøre. Det kan idetmindste meget let komme derhen til, naar man, idet man taler de Arbeidsløses Sag, siger: „Jeg skaber et Haab for Jer, idet jeg paakalder Regjeringen, der forestaaer de og de Arbejder“ — thi dersom der virkelig ikke forestaaer saadanne Arbejder, saa gad jeg vide, om det ikke stiller sig saaledes. Det er en alvorlig Bebreidelse at kalde de Arbeidsløse frem og bruge dem som et Middel, hvor andre Planer ligge bagved (Rimestad: Ja det er en alvorlig Bebreidelse!), det er en Bebreidelse, som burde have ført det ærede Medlem — thi den er kommen fra mig til det ærede Medlem for længe siden — til at tage sin Forespørgsel tilbage. Det havde været vel betænkt og allermeest, naar Forespørgslen har foreligget fra den 11te Februar og indtil nu, thi saa har den for Arbeidsløsheden slet ikke mere den samme Betydning; men som Forspænd for et vist Arbejde, som det ærede Medlem vil paatvinge os, kan den have den samme Betydning (Afbrydelse af Rimestad): Det kan ikke hjælpe den rene, skære, stumpe, nøgne Sandhed er det Gæste, der kan værges os mod Ting af den Natur.

Jeg kunde nu vente og bede det ærede Medlem nævne os den Bogn, han vil have trukket gjennem Uføret, men det skal jeg lade være. Jeg skal gaae ind paa Spørgsmaalet om Arbeidsløsheden i Kjøbenhavn og da sige det Samme som den ærede Minister, ja jeg skal endog saa gaae videre og sige, det er slet ikke de statistiske Data, som behjælp dette Forhold. Det er en Erkjendelse, som Enhver maa komme